

S lodí jež dováží čaj a kávu

S lodí jež dováží čaj a kávu
pojedu jednou na dalekou Jávu

Za měsíc loď když vypluje z Janova
stane u zeleného ostrova

Pojedem spolu já a ty
vezmeš si jen kufřík a svoje rty

Pojedem okolo pyramid
loď počká až přejde Mojžíš a jeho lid

S vysokou holí zaprášenými opánky
jde první přes mořskou trávu a rozkvetlé sasanky

Hejno ryb na suchu zvedá svá křídla jako ptáci
letí za vodou a ve vlnách se ztrácí

Pustil jsem, pustil svou bláznivou volnoběžku

Pustil jsem, pustil svou bláznivou volnoběžku
a bláznivě vlají teď moje vlasy.
Mám za sebou hory! Mám za sebou bílou Sněžku!

Kdypak se zastavím?

Byla hrozně krásná a jako pohřeb líná,
ta doba, než ona dojde z koupelny k zrcadlu
s rukama vzadu za hlavou —

Půl roku, co jsem žádnou ženu nerozpínal.

Na noc jsem přijel, ale ráno, ráno jedu.
Začala prosit na cestě z Turnova
a vybuchla v slzy. Načpak ty slzy?

Dotkla se zvonku u kola.

Pustil jsem, pustil svou bláznivou volnoběžku
a bláznivě vlají teď moje vlasy.
Mám za sebou hory! Mám za sebou bílou Sněžku!
Mám za sebou lásku!

Orloj

Jásá zvonek z tramvaje,
to nastupuje Marie.

Tramvaj tiše zavzlyká,
už odjíždí Hedvika.

Tramvaj tiše zasténá,
pryč je, pryč je Helena.

Už zmizela Marta,
kde je sličná Lia?
Smrt zavírá vrata,
starý školník z gymnázia.

Ještě pouští Lucii,
která noci upíjí.

Ještě pouští Barboru
a dává těžkou závoru.